

- Meditatie
- Ambtelijke praktijk
- Bijbelstudie
- Kerkelijk actueel
- Boekbespreking

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen

Dankend bidden

*Wij danken de
God en Vader van
onze Heere Jezus
Christus, altijd
voor u biddende
(Kol. 1:3).*

Uit de brieven van de apostel Paulus is veel te leren. In zijn brieven is een weerslag te vinden van zijn prediking. Kunnen we lezen hoe hij de gemeenten onderwezen heeft. Vermaand heeft. Hij had de gemeenten lief. Hij laat ons in zijn brieven ook iets zien van hoe hij voor de gemeenten gebeden heeft.

Paulus in gevangenschap te Rome is zeer betrokken op de gemeenten waar hij eerder het evangelie gebracht heeft. Hij heeft geen zelfbeklag. Hij denkt niet alleen aan zijn eigen moeiten en toekomst. Hij is met zijn gedachten en met zijn hart veel bij hen die tot bekering en geloof zijn gekomen. Hij schrijft brieven aan de gemeenten te Efeze en te Filippi. In het begin daarvan laat hij merken hoe hij voor die gemeenten bidt en dankt. Ja zelfs éérst dankt! "Daarom ook ik, gehoord hebbende het geloof in de Heere Jezus, dat onder u is, en de liefde tot al de heiligen, houd niet op voor u te danken, gedenkende uwer in mijn gebeden." (Ef. 1:15,16) en "Ik dank mijn God zo dikwijls ik uwer gedenk." (Filip. 1:3)

*Paulus is zeer
verblijd met de
zegen die de
Heere gegeven
heeft. Hij dankt
er voor.*

Op soortgelijke wijze laat hij dat ook merken aan het begin van de brief aan de gemeente te Kolosse. Een brief die hij in dezelfde periode geschreven heeft: "Wij danken de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, altijd voor u biddende."

Opvallend. Hij kent deze mensen niet persoonlijk. Niet hijzelf maar Epafraas heeft er het evangelie gebracht. Het Woord der waarheid;

het evangelie. Nota bene in zijn geboorteplaats. Maar Paulus zelf heeft er niet gewerkt. Hij heeft er van gehoord. De waarheid die Epafraas verkondigd heeft wordt beléefd. Paulus is zeer verblijd met de zegen die de Heere gegeven heeft. Hij dankt er voor. Voor de wezenlijke kenmerken die te zien zijn bij degenen die tot bekering zijn gekomen. Het heidendom achter zich laten. Zich alleen laten gezeggen door het Woord van God. Die dood waren in de misdaden en mede levend gemaakt zijn met Christus (2:13). In de verzen 4 en 5 van hoofdstuk 2 noemt Paulus waaraan ze te kennen zijn: het geloof in Christus, de liefde tot de heiligen en de hoop.

Wat mag dat met dankbaarheid vervullen. Doet het ons dat ook? We kunnen zo geneigd zijn eerst en vooral te zien op wat allemaal zorgen baart. Eerst en vooral bezorgd te zijn. Om wat er in de kerk gebeurt en in de wereld. Om wat anders zou moeten, om wat bedreigt. Heeft de apostel daar geen oog voor? Jazeker wel. En dat brengt hij ook in het gebed. Maar toch kunnen wij zijn gebedsleven typeren als een dankend bidden. In zijn bidden dankt hij. Calvijn: "Zo vaak hij bidt, dankt hij ook".

De apostel heeft een goed contact met Epafraas. Hij weet dat hij de jonge gemeente gedurig in het gebed opdraagt. In het slot van de brief doet hij ook namens Epafraas de groeten aan Kolosse die "te allen tijde strijdende voor u is in de gebeden, opdat gij staan moogt,

volmaakt en volkomen in al de wil van God" (4:12). En hij zelf heeft ook een "grote strijd" voor hen (2:1).

Er is nog zoveel waarin die pas-beginnende christenen moeten toenemen. Vanaf de tijd dat hij van hen gehoord heeft, houdt hij niet op voor ze te bidden opdat ze "vervuld mogen worden met de kennis van de wil van God in alle wijsheid en geestelijk verstand". Opdat ze mogen wandelen zoals het de Heere waardig is en mogen toenemen in het vrucht-dragen en in de kennis van God. Leer en leven dus.

Paulus beveelt het de Kolossensen zelf ook aan: "houdt sterk aan in het gebed, en waakt in hetzelfde met dankzegging" (4:2).

Is het een les voor ons? Dankbaar te zijn om het werk van de Heere, ondanks de vele zorgen en terechte kritiek? De God en Vader van onze Heere Jezus Christus danken omdat Hij zondaren heeft getrokken uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk Zijner liefde. Die mogen delen in de verlossing door Christus' bloed. Die in alle opzichten nog moeten wassen, toenemen. Maar wezenlijk niet meer van zichzelf zijn, maar bij Zijn volk behoren. Die in allerlei opzichten onderwezen moeten worden. Maar die principieel gestorven zijn en opgewekt met Christus. En als je heel die brief eens rustig voor jezelf leest, hoofdstuk 2 en 3 op je in laat werken, wat moeten ze tegen veel beschermd worden, wat moet er

veel afgeleerd en aangeleerd worden. Het is het Woord der waarheid, het evangelie dat zijn werk gedaan heeft in Kolosse en dat is het wat Paulus hen aanwijst en toewenst: "Het woord van Christus wone rijkelijk in u". Door de kennis dáárvan en het léven uit Christus zullen ze beschermd zijn tegen de dwaling en zal de oude mens blijvend gedood worden en de nieuwe mens blijvend opstaan.

Wat was er veel reden tot gebed.
Veel reden tot zorg. Veel reden

tot vermaning en onderwijs. En toch... Paulus bidt dankend. Om de zegen die God gegeven heeft. Bezien we zo ook de kerk en de kerken? Bij alles wat je zorgen baart, bij alles waar je voor bidden moet, bij alles wat je moedeloos kan maken, bij alles wat veranderen moet; toch eerst de dank aan God brengen. De Vader van onze Heere Jezus Christus die een volk heeft. Die Zijn volk sticht en het niet verlaten zal.

Wat maakt het je klein als je iets of meer van Gods werk mag zien.

Het doet dankbaar zijn in verwondering. Maar ziende op de nog overblijvende zonden, op de tekorten en de gevaren ook strijdend zijn in het gebed. Wat kunnen we veel leren, niet alleen van Paulus' prediking, maar ook van zijn gebedsleven. Wat kunnen wij soms gemakkelijk praten tegen andere mensen. Klagen en zorgen uiten. Laten we maar veel tot de Heere spreken over Zijn Kerk. Hij is de Vader. En Christus vergadert, beschermt en onderhoudt Zijn Kerk.

B.L.C. Aarnoudse

Ambtelijke praktijk

Goede adviezen Jakobus 5: 13- 15a

Gods Woord is de grootste martelaar. Er wordt wat in gesneden. Heel veel wordt verwijderd van wat in onze eeuw niet te accepteren valt. Het 'zo zegt de Heere' behoort voor verschillenden tot de

verleden tijd. Wat heeft de Bijbel nog te bieden? De overtuiging leeft dat we meer licht en inzicht hebben dan de Bijbelschrijvers. Toch kan Gods Woord het rijkste boek van de wereld genoemd wor-

den. Het kan ouderwets in de oren klinken, maar het tegendeel kan niet bewezen worden. Het is het Woord voor alle tijden en omstandigheden. Wat Luther heeft gezegd wordt door Schriftgetrouwen onderstreept. De Heilige Schrift is als een zeer groot en uitgestrekt bos waarin veel bomen staan van allerlei soort, waarvan men allerlei fruit en vruchten kan plukken. Wat vindt men zo al niet in de Bijbel? Rijke troost, onderwijs, vermaning, waarschuwing, beloften en ook bedreigingen. Toch is er geen boom in deze boomgaard of ik heb er aan geschud of er een paar appels of peren van gekregen. Het beeldende spreken van Luther is treffend en juist. Hij heeft de Schrift ontdekt en meer dan dat. Nu schrijft Jakobus: Is er iemand onder u in lijden? Dat hij bidde. Is iemand goedsmoeds? Dat hij psalmzingt (vs. 13). Jakobus noemt twee werkelijkheden die de samenleving niet onbekend zijn. Wie kan er niet spreken van lijden, verdriet, vreugde en blijdschap. Nu is er een gevaar. **Bij lijden** kan het komen tot verbittering of verharding. Jakobus wist dat velen van de verstrooiden het niet gemakkelijk hadden. Het dagelijks leven bleef spreken en werken met de zucht: hoe heb ik het toch.

Van de Redactie

Inhoud

In dit nummer van ons blad is een meditatie opgenomen van ds. B.L.C. Aarnoudse over Kol. 1:3 'Dankend bidden.' Ds. Tanis schrijft over Jakobus 5:13-15a "Goede adviezen". Ds. P. Roos schrijft over Spurgeon. Ds. Hoefnagel vult zijn rubriek onder het opschrift "Getuigen". In de rubriek sprekend verleden een artikel geput uit het werk van ds. Theodorus van der Groe over de bekering. Tenslotte wat berichten en een kort verslag van de gehouden ontmoetingsdag.

Ontmoetingsdag Urk

Op zaterdag 24 september is de ontmoetingsdag gehouden in de Chr. Geref. Kerk 'Eben-Haëzer' op Urk. De prediking werd vanuit verschillende invalshoeken belicht. Het was een goede dag waarop veel bekenden elkaar weer ontmoet en gesproken hebben. Moge de Heere de prediking ook binnen onze kerken rijk zegenen.

Ambtsdragersconferentie

Ds. J.M.J. Kieviet hoopt te spreken over het onderwerp 'homoseksualiteit'. D.V. zaterdag 26 november in het gebouw van de Chr. Geref. Kerk te Noordeloos.

Werkendam

Kerkenraad en gemeente van Werkendam werden verblijd door de bevestiging en intrede van ds. D. Bos. Adres fam. D. Bos: Binnengriend 25, 4251 DG Werkendam, tel. 0183-678230. We wensen kerkenraad en gemeente van Werkendam met haar nieuwe predikant en zijn gezin van harte Gods zegen toe.

Versijning volgende nr.

Het volgende nummer van ons blad zal D.V. dinsdag 18 oktober verschijnen. Kopij graag binnen donderdag 6 oktober.

AvH

Sommigen ging het voor de wind. Ze hadden het economisch zeer goed. Ze konden zich veel veroorloven. Ze kenden geen zorgen voor morgen. De twee werkelijkheden die onder de gemeentelieden gezien werden gingen hem ter harte. Bij de eersten was het oog geheel of ten dele gericht naar beneden. De tweede groep boog niet in ootmoed voor de Heere. Zelfs de zonde van zelfingenomenheid was er. Wat is het spiegelbeeld nu? Wat leeft er in de harten, in de huizen? Hoe is de mentaliteit? Geen overbodige vraag. Als herder komt Jakobus tot allen. De lijdenden worden opgewekt te bidden, wetend wie Hij is en wil zijn, want de Heere is er. Bij voorspoed behoort gezang. Want de Heere zegende. Geen hoogmoed of overmoed mag de grondtoon van het spreken zijn. De houding, het doen en laten, het gebruik van alles, het omgaan met, de aanschaf van, mogen niet los staan van het doen door de Heere. Het was en is God Die het gaf. Het is opvallend dat Jakobus in zijn onderwijs zijn Meester navolgt. In Zijn bergrede heeft Jezus de nadruk gelegd op het bidden. Jakobus' broeder, namelijk Paulus, heeft dit ook gedaan. In zijn schrijven geeft hij ongeveer hetzelfde door wat Jakobus deed, Efeze 5:19 en Coll. 3: 16. Hierin zien we overeenstemming in onderwijs. Een voorbeeld hoe het ook nu behoort te zijn. Echter, wat we lezen in de verzen 14 en 15 heeft ook wat tongen losgemaakt en papier gevuld. Komt dit door de onduidelijkheid van wat er staat? Dit op zich is een open vraag. Laten we luisteren naar Jakobus. Hij heeft opgewekt in lijdenden te bidden om draagkracht of uitredding. Mag er blijdschap zijn, dan is er grond voor dankbaarheid en voor lofprijzing.

Voorbede

Vervolgens heeft Jakobus het over een ernstige zieke. Lichamelijk of psychisch. Nu wordt die patiënt opgewekt om de ouderlingen van de gemeente te roepen om over hem te bidden (vs. 14). Het woord 'over' wijst er op dat de zieke er zo naar aan toe is en verzwakt is dat bij hem staande een gebed

wordt uitgesproken. Voorbede is een rijke gave door de Heere geschonken. Het mag gedaan worden in huis, in het ziekenhuis, in de kerk. Wat die voorbede betreft ligt het accent op het ambt. Het wordt gedaan door broeders die van Godswege een ambt en zo dienst in de gemeente hebben ontvangen. Dat wil niet zeggen dat leden onderling geen roeping of taak hebben. Het bidden voor elkaar is geboden. Laat er in stilte verbondenheid zijn. Die verbondenheid behoort er bijzonder op de zondag te zijn. Wanneer zieken of andere noden aan de Heere worden voorgelegd, dan dient de gemeente daarin één te zijn met de predikant. Echter mag door een predikant tijdens het gebed nimmer vergeten worden de genadevolle bijstand en het onderwijs des Heeren te vragen. De voorbede moet gericht zijn op de gehele mens. Ook dient de bede gericht te zijn. Concreet en niet uitgebreid. Aan de Heere behoeft geen informatie gegeven te worden. Hij is de Alwetende. Nu adviseert Jakobus de zieke een ouderling te laten roepen. Op zich behoort het tot het ambtelijk werk zieken te bezoeken. Voor een goed beleid is er in een kerkenraad taakverdeling. Naar gelang de grootte van een gemeente worden er broeders aangewezen, die bijzonder in de vakante periode zieken bezoeken. Een broeder boven de vijfenzeventig heeft zeker tijd om dit te doen. Is er een predikant dan behoort het tot zijn hoofdtaak de zieken te bezoeken, maar het kan in drukke perioden vereist zijn dat hem hulp wordt geboden in het bezoeken van zieken, maar doorgaans dient de predikant zelf contact met de zieken te onderhouden. Het kan zo goed werken. Het kan zegenrijk zijn, ook voor de prediker zelf. Want geestelijk onderwijs, geestelijke voeding is ook voor hem nodig. Het kan zijn weerslag geven in prediking en pastoraat. In onze tijd is er de verzakelijking van het leven en dit kan ook werkelijkheid worden in het leven van een predikant. Het urenstelsel leeft, en dat is erg. Dat wil niet zeggen dat er geen grenzen van en voor het werk zijn.

Zalven

Nu zegt Jakobus dat er naast het doen van een gebed ook moet zijn het zalven met olie in de Naam des Heeren (vs. 14). Het zalven met olie was in het Oude Testament bekend. Onder verschillende omstandigheden werd olie gebruikt. Er was ook heilige zalfolie. De samenstelling alsook het gebruik ervan werd nauwkeurig aan Mozes voorgeschreven, Exodus 30:26-30. Die olie was hoofdzakelijk bestemd voor de zalving tot profeet, priester en koning. De zalfolie kan gezien worden als zinnebeeld van de Heilige Geest. In Matth. 6:17 wordt het zalven gezien als een huiselijk gebruik. Nu lezen we in Marcus 6:13 nadat de twaalfen door Jezus uitgezonden waren en Jezus hen macht had gegeven, dat ze vele duivelen uitwierpen, vele kranken, zieken, zalfden met olie en hen gezond maakten. Hieruit mag de conclusie niet getrokken worden dat zij als wonderdokters door het land gingen. Zij hadden de gave van gezondmaking ontvangen. In Lukas 10:9 sprak Jezus met nadruk tot hen: geneest de kranken die daarin, namelijk in de stad zijn. Met de toevoeging: en geneest hen. Geen toevoegsel. Het Koninkrijk Gods is nabij u gekomen. Bij de uitzending in de wereld (Marcus 16) benadrukt Jezus wat Zijn discipelen, Zijn apostelen zullen doen. Op kranken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden. De genezingswonderen komen we ook tegen in Hand. 6 en 8. Opvallend is in het boek Handelingen dat de verkondiging van het Evangelie ondersteund werd door genezingen in Jezus' Naam. Dit 'in Jezus' Naam' wordt ook door Jakobus gevoegd bij het zalven. Hier wordt niet onderstreept de bevoegdheid door de ouderling maar dat zalfolie symboliseert de kracht van Jezus tot genezing. Het gaat dus niet om de ambtelijke kracht, maar om de genadekracht van Jezus. Ik kan en Ik wil.

Gebeuren

Wat er nu in vs. 15 staat behoort bij vs. 14. Er is een eenheid. Let op het aaneenschakelend voegwoord 'en'. En het gebed des geloofs zal

Wanneer zieken of andere noden aan de Heere worden voorgelegd, dan dient de gemeente daarin één te zijn met de predikant.

Het effect van het gelovig gebed is dat de zieke genezen wordt van zijn ongeneeslijke ziekte.

de zieke behouden (vs. 15) zegt Jakobus. Opvallend is dat er niet meer over de zalving gesproken wordt. Het accent valt dus op gebed en genezing. Jakobus spreekt van een gelovig gebed. Het moet een gebed zijn van een gelovige die het geloof beoefent. Er staat eigenlijk: een gebed van het geloof. Jakobus doelt op wat hij reeds geschreven heeft. Het begeren in geloof. Niet twijfelend (Jakobus 1:6). We moeten denken aan wat de apostel zegt. Die tot God komt moet geloven dat Hij is en een Beloner is dergenen die Hem zoeken (Hebr. 11:6). Het effect van het gelovig gebed is dat de zieke genezen wordt van zijn ongeneeslijke ziekte. Het Griekse werkwoord 'genezen' of te wel 'redden van' wijst op een ernstige ziekte.

Het wonder

De daad, de kracht van de Heere wordt gekend en bemerkt. Direct of daarna, dat is onbekend. Wel staat er: de Heere zal hem oprichten (vs. 15). Beide gebeuren. Een vaste overtuiging. Een werkelijkheid die niet tot het verleden kan behoren. Want het staat in het Woord. Vandaar nu de opmerking: waar hoort men ervan? Niet in de kerken. Wel in samenkomsten. Wonderen vinden er plaats. Dit feit valt niet te ontkennen. De handoplegging en het aanroepen of uitroepen van Jezus' Naam

laten gevolgen zien. Is dat altijd het geval? Deze vraag kan niet bevestigend beantwoord worden. Het gevolg is teleurstelling en geschoktheid wanneer de genezing uitblijft. Een diepe depressie kan het gevolg zijn. De uitnodiging om de genezingsdienst bij te wonen gaf verwachting en hoop op genezing. Als de genezing uitblijft zegt men dat het geloof ontbrak. Of dat het geloof niet sterk genoeg was. Of dat men een bepaalde zonde aan de hand hield. Wat kan het dan gaan stormen.

De convocatie

Naar de Schrift mogen we de genezingen beoordelen. Onder de toelating van de Heere kan er veel gebeuren. De Egyptische tovenaars maakten van hun straven slangen. Zij veranderden water in bloed en deden kikvorsen te voorschijn komen. Evenals de Heere Jezus Zelf hadden Joden in Jezus' dagen en daarna macht over boze geesten. Denk aan de zonen van Sceva (Hand. 19). We weten van de macht van het slavinnetje in Filippi en van Simon de Tovenaar in Samaria. Laten we niet voorbijgaan aan wat de Heere in het eindgericht uitspreekt. Driemaal wordt gesproken over datgene wat in Jezus' Naam gedaan is. Door de Heere wordt dit niet ontkend. Maar met nadruk zegt Jezus: Ik heb u nooit gekend (Matth. 7:23). We mogen niet aan Bijbelse ge-

gevens en werkelijkheden voorbij gaan. Jezus waarschuwt voor verleidende geesten die de Naam van Jezus gebruiken. Dat we afwijzend dienen te staan tegenover werkelijkheden behoort te gebeuren in het licht van alles wat niet naar de wil van de Heere gebeurt. We behoren daarbij te betrekken de houding van de grote Medicijnmeester. Hij maakte geen reclame. Hij had geen herauten in dienst. Jezus was wars van propaganda maken. Hij verbood zelfs zeer strengelijk, zeggende: Ziet dat niemand het wete dat Ik u genezen heb (Matth. 9:30). De discipelen dienden in het voetspoor van hun Meester te gaan. Ook mag niet voorbijgezien worden waartoe Jakobus oproept. Een zieke, een ernstig zieke, dient een ouderling te ontbieden en in stilte dient die ouderling het werk te doen. Een ambtsdrager behorend tot de gemeente. Gebeuren op het contact met een ouderling dezelfde wonderen als in samenkomsten? Het gebed zegent de Heere. Moet dit openlijk zo met nadruk doorgegeven worden? Wat denkt u van de tekst: Ik zal Israël zijn als de dauw (Hosea 14:6). Geruisloos daalt de dauw neer. Zo werkt de Heere nog. De genezene is gelijk aan de Samaritaan, Lukas 17:16. De genezing laat vrucht na.

M.C. Tanis

Sprekend verleden

Theodorus van der Groe. De bekering (6)

We lezen in Psalm 97:10 'Gij liefhebbers des HEEREN, haat het kwade.' Wie de HEERE liefheeft, dient het kwade te haten. We hebben stilgestaan bij het hartelijk leedwezen over de zonden. Nu gaan we schrijven over datgene wat Van der Groe gezegd heeft over het haten en vlieden van de zonden.

Haten en vlieden

Gods kinderen haten en vlieden de zonden. Zij haten en vlieden alles wat tegen Gods wet ingaat. Zij haten al het verkeerde, boze en onreine aan en in de mens naar ziel en lichaam beide. Er staat in Romeinen 14: 23 dat al wat uit het geloof niet is zonde is. Tot de afsterving van de oude mens

behoort het haten van de zonden. Hatens betekent met het hart ergens een afkeer van hebben. De onbekeerde mens *vermaakt zich* in de zonde en denkt van de zonde voordeel te hebben. Hij haat de zonde niet. Van nature wordt er aan de mens niets dan zonde bevonden. Zoals een vis zich thuis voelt in het water, zo voelt de

onbekeerde mens zich thuis in de zonde. Hij heeft de zonde lief. De onbekeerde mens haat alle heiligheid. Hij heeft de duisternis liever dan het licht. Door de waarachtige bekering gaat de mens de zonde haten. Het verstand dat nu verlicht is, ziet de zonde in haar ware gedaante. De Heere brengt tot kennis van de zonde en tot kennis van de verdorvenheid van het hart. De zonde wordt gezien als lelijk, gruwelijk, schandelijk en God-onterend. De bekeerde zondaar schrikt ervan en walgt ervan. De zonde wordt gezien als het snoodste wangedrocht, als het afschuwelijkste monster. De ziel van Gods kinderen wordt vervuld met een innige, hartelijke en geestelijke droefheid. Zij verfoeien en veroordelen zichzelf. De zonde wordt niet langer bemind. Er is een afkeer van alles wat maar de minste gemeenschap heeft met de zonde. Een onbekeerd mens kan sommige grove zonden afkeuren en haten, maar hij weet ten diepste toch niet wat de zonde is, want hij leeft in de zonde. Gods kind haat alle zonde als zonde, hij haat en verfoeit de zonde, met alles wat met de zonde verbonden is. Het is zoals we lezen in Spreuken 8:13 'De vreze des HEEREN is te haten het kwade.'

Echte haat

De duivel brengt onbekeerden tot haat tegen sommige zonden of tegen de uiterlijke gevolgen van sommige zonden. De duivel maakt hen wijs dat dit de echte haat tegen de zonde is. De duivel wil niets anders dan zielen bedriegen en in het eeuwig verderf brengen. Daarom noemt Van der Groe eigenschappen of kenmerken van echte haat tegen de zonde. Wie de echte haat tegen de zonde mist is nog onbekeerd. Echte haat tegen de zonde gaat gepaard met een oprechte liefde en hartelijke lust tot licht, heiligheid, godzaligheid, gerechtigheid en deugd. De liefde tot deze zaken is de fontein en bron van haat tegen de zonde. Wie de zonde echt haat moet iets gesmaakt hebben van ware heiligheid, deugd en godzaligheid. Het is immers onmogelijk de leugen te haten en de waarheid niet lief

te hebben. Het gaat bij de echte haat tegen de zonde niet alleen en niet hoofdzakelijk om de straf die volgt op de zonde, maar het gaat voornamelijk over de lelijkheid, schandelijkheid en gruwelijkheid van de zonde zelf. De zonde wordt gezien als een "allervuilst en allerschrikkelijkst monster." De zonde is een alleszins verslindend en verwoestend kwaad. "En daarom haat zo één de zonde als het allergruwelijkste en allerverfoeilijkste ding dat er bestaan kan, en al was er leven noch dood, hemel noch hel, zo een mens kan in eeuwigheid evenwel zich met de zonde niet verenigen: want de zonde is zijn dood, hel en verdoemenis, en hij zou liever alles ondergaan, als in de zonde leven. Zo weinig als licht en duisternis gemeenschap met elkander kunnen hebben, zo weinig kan zulk één gemeenschap hebben met de zonde. Eerder zullen al de sterren van de hemel vallen, eer zulk een mens wederom geheel met de zonde zal kunnen verenigd worde en er als tevoren zichzelf aan verbinden en overgeven." Er is sprake van een onverzoenlijke haat tegen de zonde. Gods kinderen voeren een levenslange oorlog tegen de zonde. Het is net als met de oorlog tussen Rehabeam en Jerobeam. We lezen in 1 Koningen 14:30: 'En er was krijg tussen Rehabeam en tussen Jerobeam al hun dagen.' De haat tegen de zonde is algemeen: zij richt zich tegen alle zonden. Geveinsden en onbekeerden haten sommigen zonden, Gods kinderen haten alle zonden. De echte haat tegen de zonde brengt ook strijd tegen de zonde met zich mee. Met alle macht wordt er tegen de zonde gestreden. Wie de zonde oprecht haat laat de zonde niet alleen aan de buitenkant na, maar heeft een inwendige afkeer van de zonde. Hij kan de zonde onmogelijk beminnen en liefhebben. Onbekeerden laten alleen sommige zonden na omdat ze niet de gelegenheid hebben om die zonden te doen, Gods kinderen laten alle zonden na omdat ze de zonden niet willen doen, er niet de genegenheid toe hebben. Het hart is afkerig van de zonden. Jozef had gelegenheid genoeg in het huis

van Potifar om de zonde te doen, maar de genegenheid had hij niet, hij wilde de zonde niet doen. Als Gods kinderen zondigen doen zij dat uit zwakheid en tegen hun wil. Wie de echte haat tegen de zonde niet kent, is onbekeerd al is hij uitwendig vroom en godsdienstig.

De zonden vlieden

Een kenmerk van de verkiezing is afstaan van ongerechtigheid. We lezen dat in 2 Tim. 2:19 'Een iegelijk die den Naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid.' Christus heeft Zich voor Zijn Kerk overgegeven om hen van alle ongerechtigheid te verlossen (Titus 2:14). Een mens probeert zich los te maken van alles wat hij haat en verfoeit. Wie de zonde haat zal de zonde ook vlieden. Wie de zonde haat wil van de zonde bevrijd en ontslagen worden. Het verlangen leeft vernieuwd te worden naar het Beeld van de onzienlijke God. Wie hier niets van weet, leeft nog in de duisternis. De Bijbel vermaant heel vaak de zonde te haten en te vlieden. Gods kind dient zich zelfs te onthouden van alle schijn des kwaads (1 Thess. 5:22). Ze mogen geen gemeenschap hebben met de onvruchtbare werken der duisternis. Gods kinderen hebben een heilige, oprechte en geestelijke haat tegen de zonde. Daaruit vloeit het voort zich zoveel mogelijk van de zonde te ontdoen, zich van de zonde af te zonderen en er met alle macht voor te vluchten. Gods kinderen proberen zoveel mogelijk zich te onthouden van zondige gedachten, bewegingen, daden en werken. Als soldaten staan zij op wacht om er goed op toe te zien of er geen kwaad tot hen komt. Gods kinderen kijken veel naar binnen. Van der Groe haalt dan Spreuken 4:23 aan 'Behoed uw hart boven al wat te bewaren is, want daaruit zijn de uitgangen des levens.' Zij vangen de kleine vosjes, de eerste opwellingen van zondige begeerlijkheden in het hart. Zij roepen Jezus aan tot hulp en Hij geeft op het gebed kracht en sterkte om tegen de zondige verdorvenheid te strijden. Zij maken een verbond met hun ogen. Gods kinderen mijden alle gelegenheden tot zon-

Zo weinig als licht en duisternis gemeenschap met elkander kunnen hebben, zo weinig kan zulk één gemeenschap hebben met de zonde.

Hebt u de
zonde leren
kennen als het
gruwelijkste
monster dat
er is? Hebt u
geleerd dat
de zonde
scheiding
maakt tussen
God en de
ziel en dat
die scheiding
alleen kan
worden
opgeheven
door Christus?

digen: zondige tijden, plaatsen en gezelschappen. Gods kinderen nemen al hun plichten ijverig, nauwkeurig, hartelijk en geestelijk waar: lezen, bidden, mediteren, het Woord horen en erover spreken. Dit neemt niet weg dat er tijden van inzinking kunnen zijn en periodes dat men zich schuldig maakt aan zonden uit zwakheid. Maar het werk van God in het hart kan niet te niet gedaan worden. Het is een vallen en opstaan. Het is maar een klein beginsel van heiligmaking in dit leven.

Hoe langer hoe meer

Een kind dat geboren is groeit langzaam. Zo is er geestelijk bij Gods kinderen groei in heiligheid, kennis en genade. Dit houdt in dat het haten en vlieden van de zonde ook groeit. Van der Groe schrijft dat de verst gevorderde in de genade met Paulus moet uitroepen: 'Want het goede dat ik wil, doe ik niet en het kwade dat ik niet wil, doe ik.' "De ellendigste christenen zijn de grootste en die zo ellendig is dat hij niets kan doen noch willen zonder Christus, die is het verst van allen gevorderd en het naast bij de heerlijke trap van volkomen volmaaktheid." Gods kind mag zich niet achter het kleine beginsel verschuilen, maar dient alles in het werk te stellen om de zonde al meer ten onder te brengen. Er dient toename te zijn in heiligmaking. Pas bij het sterven wordt Gods kind ten volle en eeuwig bevrijd van de zonde.

Toepassing

Onbekeerden haten en vlieden de zonde niet. Onbekeerden willen en kunnen de zonde niet haten en vlieden. Wie bekeerd wordt gaat over de zonden wenen, gaat de zonden haten en vlieden en wil daarin toenemen. Dat is de afsterfing van de oude mens. Het komt er op aan hoe het met een ieder van ons is gesteld. Beslissend is of we de afsterfing van de oude mens kennen of niet. Het komt er op aan of we het wonder van de bekering kennen of niet. Wie bekeerd mag zijn zal niet verloren gaan in der eeuwigheid, wie hier buiten staat wacht het eeuwige oordeel. Het gaat om eeuwige zaligheid

of eeuwige verdoemenis. Van der Groe legt dan enkele vragen voor. Weten we van een tijd waarin we helemaal geen kennis, haat en afkeer van de zonde hadden? Weten we van een tijd waarin de zonde ons vermaak was? Een tijd waarin we niet anders konden dan zondigen? Dat we de ongerechtigheid indronken als water? Heeft God u ontdekt aan de zonde? Hebt u de zonde leren kennen als het gruwelijkste monster dat er is? Hebt u geleerd dat de zonde scheiding maakt tussen God en de ziel en dat die scheiding alleen kan worden opgeheven door Christus? Hebt u een innige haat en afkeer van de zonde gekregen? "Ik vraag u mijn toehoorders, is het waarachtig van u, dat onder alle dingen niets is, dat gij meer haat en verfoeit als de zonde; niet alleen uiterlijke, grove zondige daden, maar ook uw innige hartezonden en ook hun eerste opkomende overleggingen, bewegingen en begeerlijkheden? Hebt gij dagelijks nu zo te strijden en te worstelen met de zonde; is dat uw grootste kruis en droefheid, en komt daar uw meeste kermen, zuchten, treuren en wenen vandaan, dat gij met zulk een zondig vlees, met zo een vuil en boos hart beladen zijt. Doet dat u menigmaal uitroepen met Paulus: 'Ik ellendig mens! Wie zal mij verlossen van het lichaam dezes doods?'" Is het uw

begeerte u te laten neerzinken in de fontein van Jezus' bloed? Wie al deze zaken niet kent is onbekeerd. Wee u als u zo komt te sterven. U bent nog in het heden der genade. "O, wat zijt gij gelukkig, dat gij u hier nog bevindt op de wereld, en dat gij nog in een tijd en ure van genade, en onder de middelen der bekering mocht leven. Wat zijt gij gelukkig, dat de goedertieren Heiland Jezus nog naar u staat te wachten, dat gij (zo blind, zondig, onbekeerd, en verdoemelijk als gij zijt) nog tot Hem moogt komen, en u aan Hem overgeven, opdat Hij u bekere en de ogen opene!" De Heere Jezus is gewillig en genegen u alles te geven wat nodig is. "Hierom roept Hij u tot Zich en wel dat gij om uw bekering tot Hem zult komen, dat gij uw toevlucht tot Hem zult nemen, en van uzelf en van al het uwe geheel zult afzien, dat gij Hem machtig en genegen zult kennen, om deze grote zaligheid en genade ook aan u te willen en te kunnen doen, en dat gij u daartoe geheel aan Hem zult overgeven en u als diep ellendigen voor Zijn macht en voor de bewerking door Zijn Woord en Geest zult nederleggen." De Heere Jezus heeft geen lust in de dood van de zondaar, maar wil dat hij zich bekere en leve.

A. van Heteren

Kerkelijk actueel

Spurgeon

Dezer dagen las ik het boek van Arnold Dallimore: Charles Haddon Spurgeon. We krijgen hierin een duidelijk overzicht van het turbulente en gezegende leven van deze prediker en tegelijk geeft de schrijver ons ook inzicht in de kern, waarom alles draaide in het leven van Spurgeon. Ik vond hierin genoeg aanleiding om een artikel te schrijven over deze prins der predikers. Het is ongetwijfeld ook van betekenis voor onze tijd.

De Engelse wereld heeft grote mannen voortgebracht. Ik noem dan vooral twee voorbeelden, die de meesten van ons wel enigszins kennen: Bunyan en Spurgeon. Hun invloed strekt zich nog

steeds uit over de hele wereld. Spurgeon schreef naast alle andere arbeid, iedere week een preek, die wereldwijd onder de aandacht kwam van ontelbaar veel lezers. Hij vond schrijven slavenwerk,

een gedachte waar velen hem in kunnen volgen. "Het is een genot.... om mijn gedachten uit te spreken in de woorden die door mijn geest flitsen op het moment dat ze nodig zijn, maar het is elendig gesloof om stil te zitten en te zuchten naar gedachten en woorden zonder..... ze te vinden". Menig predikant zal zich herkennen in deze zin. Gelukkig als we op de kansel iets mogen ervaren van de bediening van Gods Geest. Desondanks beschikte Spurgeon toch wel over een vaardige pen. Zijn preken namen in geheel Europa een grote vlucht; andere talen waarin zijn preken werden vertaald waren Arabisch, Armeens, Bengaals, Bulgaars, Castiliaans, Chinees, Kongolees, Estlands enz. Ik stop deze opsomming, want er volgen nog negentien talen. In Londen en in geheel Engeland legde zijn prediking beslag op het openbare leven. In de Metropolitan Tabernacle heeft hij jarenlang voor onafzienbare scharen gepreekt. Staatslieden en koningskinderen wisten hem hogelijk te waarderen als een dienaar van God. Zijn kerk had 3600 zitplaatsen en nog eens 2000 staanplaatsen, die alle telkens weer bezet waren tot de laatste plaats, terwijl heel velen tevergeefs hoopten op een plaats onder zijn gehoor. Er was een ongekennde honger naar het Woord des levens. Eens sprak hij voor ruim 23000 mensen. Nauw verbonden met zijn preekwerk waren vele activiteiten zoals die voor de wezen van de stad en de opleiding van vele honderden van predikanten. Een ongekennd werkzaam leven. Lees het zelf eens na als u er meer van wilt weten. Nu gaat het me daarom niet speciaal. Mij trof bij het lezen vooral de buitengewone bestrijding die hem, naast de zegen die de Heere aan zijn werken verbond, ten deel is gevallen. Spurgeon is voor ons de man van de volle evangelieprediking. Vanwege zijn rijke beloftenprediking wordt hij niet door ieder aanvaard helaas. Het ging hem om de hoofdwaarheden van het christelijk geloof. Ongetwijfeld werd zijn karakter ook gekenmerkt door een zekere strijdvastheid. En daar wilde ik

uw aandacht op vestigen. Dat kan in onze tijd geen kwaad.

Er zijn twee perioden in zijn leven geweest waarin hij zwaar onder vuur heeft gelegen. Toen hij in de Londense wereld aller aandacht begon te trekken, werd wel duidelijk dat hij de godsdienstige zelfgenoegzaamheid van de massa verstoorde. Door zijn grote intellectuele gaven moesten men wel onder de indruk komen van zijn machtige persoon. Daarbij en daarboven echter werd zijn optreden beheerst door de krachtige leiding van Gods Geest. Hij werd door de theologische wereld van zijn dagen daarentegen beschuldigd van brutaliteit in zijn optreden en ook van ketterhaat en fanatisme. Hij werd belasterd en belachelijk gemaakt door de kranten die in Londen verschenen. Veel cartoons dreven de spot met hem. In deze eerste periode keerde hij zich vooral tegen het zgn. Hypercalvinisme (het Evangelie is slechts voor bewuste zondaars); tegelijk was hij een warm verdediger van de leer van de Uitverkiezing, die hij harmonisch wist te verbinden met het vrije aanbod van het Evangelie aan alle mensen. Het toppunt van de vijandschap van velen tegen zijn prediking deed zich voor rond een dramatische dienst in de Surrey Gardens Music Hall. Toen daar tijdens een dienst tienduizend mensen bijeen waren, ontstond er op onverklaarbare wijze paniek, doordat iemand "Brand!" riep. Het kostte zeven mensen het leven en er waren 28 zwaargewonden. Spurgeon kreeg veel sympathie en tekenen van meeleven na deze gebeurtenis, maar hij werd hierdoor ook het mikpunt van bijtend sarcasme, dat hem beschuldigde van hoogmoed en religieus fanatisme. Hij kwam hierdoor in een diepe geestelijke crisis terecht, die hij maar moeizaam en langzaam weer te boven kwam. U kunt zich indenken hoe zwaar dit voor hem geweest is. Wat kunnen Gods wegen dan moeilijk zijn. Hoezeer hebben Gods knechten van alle tijden zware tijden beleefd. Paulus schreef er reeds over: "Door eer en oneer, door kwaad gerucht

en goed gerucht; als verleiders, en nochtans waarachtigen; Als onbekenden, en nochtans bekend; als stervenden, en ziet, wij leven; als getuchtigd, en niet gedood; Als droevig zijnde, doch altijd blijde; als arm, doch velen rijk makende; als niets hebbende, en nochtans alles bezittende" (2 Cor.5:8-10).

Een tweede periode van strijd brak in later jaren aan, toen de Baptisten Unie van Engeland, waartoe ook de gemeente van Spurgeon behoorde, ten prooi viel aan een zekere geest van verlichting en verval, waartegen Spurgeon krachtig partij koos. Er traden wijzigingen op in het verstaan van de Schrift. De Bijbel werd steeds meer gezien als ook een menselijk boek. Men noemde deze verandering met voorliefde de tijd van het nieuwe denken of de nieuwe theologie. Deze benadering van Gods Woord drong steeds meer door. Spurgeon was hierover ernstig verontrust. Toen hij zich teweer stelde tegen deze gevaarlijke stroom van nieuwe ideeën, vielen velen hem weliswaar bij, maar hij kreeg ook zeer velen radicaal tegen zich. Onder hen waren ook de leidslieden van de Unie, die in andere opzichten door hem bijzonder geacht werden. Het waren mensen uit zijn omgeving, met wie hij zich geestelijk verbonden voelde (Booth, MacLaren, John Clif-ford). Zij zagen het verval minder ernstig in en waren van mening dat de zuiverheid van de leer kon behouden worden. Het leidde er echter toe dat Spurgeon de Unie verliet (1887), waardoor er verwarring ontstond tussen de voor- en de tegenstanders van zijn besluit. Hij moest hierdoor de steun, ook de financiële steun, die onmisbaar was voor de vele semi-kerkelijke ondernemingen die hij leidde, ontberen. Ik citeer uit zijn verklaring (The down Grade): "Niemand die het Evangelie liefheeft, kan voor zichzelf het feit verhullen dat de dagen boos zijn. Toch is het onze stellige overtuiging dat het met veel gemeenten veel slechter is gesteld dan schijnt en dat ze spoedig dreigen af te zakken.(.....) De verzoening wordt verworpen, de inspiratie van de Schrift bela-

In de Metropolitan Tabernacle heeft hij jarenlang voor onafzienbare scharen gepreekt. Staatslieden en koningskinderen wisten hem hogelijk te waarderen als een dienaar van God.

*Niet alleen
degenen die
van harte
de nieuwe
beweging
steunden,
maar ook zij
die eensgeestes
waren met
hem maar die
desondanks
de situatie
minder ernstig
inzagen.*

chelijk gemaakt, de Heilige Geest verbasterd tot een werking, de straf op de zonde in een verzinzel verdraaid en de opstanding in een sprookje. Toch verwachten de vijanden van ons geloof dat we hen broeders noemen en een bondgenootschap met hen onderhouden. Deze valsheid in de leer wordt gevolgd door een natuurlijke vermindering van geestelijk leven. Bewijzen hiervoor liggen in het genieten van twijfelachtige vormen van vermaak en het moe-zijn van stichtelijke bijeenkomsten. Het feit is dat velen graag de kerk en het toneel, kaarten en bidden, dans en sacrament verenigen". In deze opvatting lieten veel geestelijke leiders uit zijn dagen hem alleen staan. Niet alleen degenen die van harte de nieuwe beweging steunden, maar ook zij die eensgeestes waren met hem maar die desondanks de situatie minder ernstig inzagen. Dat laatste was natuurlijk ook het moeilijkste. Dat geldt ook voor onze tijd. Dat er een Hendrikse uit Middelburg ongelooftheorieën verspreidt, is erg. Maar daarnaast zijn er veel tegenwoordige verschijnselen, die weliswaar minder ernstig van strekking en aard zijn, terwijl deze toch wijzen op een ernstig geestelijk verval. Evenals toen geldt ook nu dat velen, die oprecht geestelijke mensen zijn, toch de ernst van onze situatie minder lijken in te zien. Dat is feitelijk nog het gevaarlijkste. Spurgeon kwam zodanig in een isolement terecht, dat hij, die eens gevierd werd als de grootste prediker van Engeland, nu een stemming beleefde, waarin zeven mensen zich aan zijn kant schaarden en twee duizend zich tegen hem opstelden. We kunnen ons voorstellen hoe zwaar dit alles hem getroffen heeft.

Ik vermeld dit hele relaas om duidelijk te maken dat er in alle tijden een geestelijke strijd heeft gewoed. Er bestaat overeenkomst tussen de dagen van Spurgeon en de onze. Deze strijd is er altijd geweest. Denkt u ook aan de dagen van de Reformatie en de Afscheiding. Wat is het dan moeilijk om positie te kiezen in de strijd tussen geloof en ongeloof. Want het

ongeloof kan zich hullen in het kleeft van het geloof. Dat is niet anders dan een wolf in schaapskleren. Daarover heeft de Heere Jezus gesproken. U begrijpt dat ik het hier weer heb over de dwaling en niet over de mensen. Maar het grootste gevaar voor Spurgeon en ook voor ons is, dat velen die uit overtuiging de Heere dienen, toch de situatie anders en milder beoordelen. Daardoor worden veel mensen een verkeerde richting in gestuurd. "Eén onderdeel van de moeilijkheid in de Unie bestond erin dat bijna alle predikanten de aanwezigheid van ongeloof in hun midden wel erkenden, maar dat velen zich voorhielden dat het waarschijnlijk geen schade zou berokkenen. Precies hiermee was Spurgeon het radicaal oneens, want hij voorzag dat deze koers leidde naar een toekomst van levenloze en vruchteloze gemeenten. Velen hielden Spurgeons opvattingen over de schadelijke gevolgen van de nieuwe theologie voor volkomen onjuist maar na verloop van tijd bleek hij gelijk te hebben. Zoals hij gezegd had, daalde het kerkbezoek waar de Schrift geloofchend werd en gebedsamenkomsten krompen sterk in tot ze helemaal verdwenen. Steeds minder kon men getuige zijn van het wonder dat Gods genade een leven had veranderd en vaak ontbrak het geheel. Langzaam stierf in steden en dorpen kerk na kerk uit. In heel Engeland kon men zien hoe voormalige kerken nu als winkels of garages werden gebruikt. Men zocht allerlei verklaringen voor deze droeve toestand, maar de hoofdoorzaak was het ontbreken van het Evangelie op de kansel. Alle surrogaten die de kerk uitprobeerde, konden de mensen niet aantrekken". U kunt er de krant en het kerkblad van onze dagen naast leggen. Met name twee dingen verontrusten dan: ten eerste dat er zulke geestelijke uitglijders zijn; ten tweede dat velen, die getrouw willen zijn aan Gods Woord, deze niet echt als alarmrend ervaren, maar zich gematigd opstellen en heel veel laten komen zoals het gaat. In dit laatste citaat is heel veel te herkennen. De dwalingen komen

niet alleen op klompen, maar ze komen ook ongemerkt binnen-sluipen en de eerste symptomen ervan lijken absoluut niet ernstig. Daar moeten wij allen aan denken. Besef dat een kerk ten diepste telkens weer bezig is na verloop van tijd haar kracht te verliezen. De Kerk die gereformeerd is, moet telkens weer gereformeerd worden. De geschiedenis bewijst dit voldoende. Toch gebeuren dezelfde ontwikkelingen telkens weer opnieuw. En het dringt te weinig tot u en tot mij door. Het is de hoogste tijd dat de kerk van Nederland ontwaken mag. Spurgeon was niet iemand die streed tegen de dwaling, maar die streed voor Jezus Christus en Zijn Evangelie. Hij streed ook door diezelfde Zaligmaker voor de eer van God. Wij erkennen dat we de strijd schuwen en vaak de kant van de gematigden kiezen. Daarvoor lijken allerlei argumenten te pleiten, maar de kerk gaat ermee naar de afgrond en de zaak van Christus verschrompelt. Houd dus wat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme. Neem de lessen van de geschiedenis ter harte. Alles verandert, maar het Woord van God staat als een rots in de branding der eeuwen.

P. Roos

*Van dood voelt hij zich levend
gemaakt. Van een vijand een
vriend geworden. Van blind,
ziende geworden. En zo maar
voort. 't Is wonder op wonder.
O, dat God omzag naar zo
één, ja naar zo één, die deze
bekering met alle kracht zou
hebben willen tegenhouden,
wat is dat een reden tot eeu-
wige aanbidding.*

*G. Wisse,
De bekering des mensen.*

Getuigen

Met dank voor het geduldig wachten op antwoord zal ik proberen iets te zeggen op de vraag hoe dat toch moet: op je werk voor je overtuiging uitkomen! Uit ervaring weet ik dat het niet gemakkelijk is. Het vrijmoedig spreken over God en Zijn Woord is nooit gemakkelijk geweest. Omdat we sinds de zondeval leven in een van God vervreemd en werelds klimaat. De vraag komt van iemand uit de bouw en in de bouwwereld is dat al helemaal niet gemakkelijk. Als het goed is weten je collega's dat je "van de kerk" bent. Als het goed is ja, want heb je dat steeds kunnen verzwijgen of verdoezelen, is het wel heel moeilijk om over God, de Bijbel en het geloof te beginnen. Maar laat het maar uitkomen dat je daar of daar niet aan meedoet, of daar en daar niet heengaat omdat je van de kerk bent. Dan zullen er wel vragen komen. Laat er maar vragen gesteld worden, wees daar niet bang voor. Het kan een invalshoek zijn voor een gesprek. Voel je je gedrongen iets tegen hem of haar te zeggen, is het dan geen idee om je collega eens een avondje uit te nodigen bij je thuis?

Mensenvreze en de angst voor spot en plagerij kunnen ons danig in de weg staan. Om echt en recht te kunnen getuigen moeten we daarom de Heere leren vrezen. Al zeg ik daarmee niet dat je over God en Zijn dienst moet zwijgen als je zelf niet durft te zeggen dat je een kind van God bent. Wat is getuigen eigenlijk? Het is van iets getuige zijn en daarvan en daarom spreken. Je hebt een ongeluk zien gebeuren en je vertelt je verhaal aan de politie. Je wordt geroepen om te getuigen en je voelt je gedrongen om te getuigen. Omdat je onder de indruk bent van dat ongeluk. De discipelen waren getuige van het feit dat Jezus uit de doden was opgestaan en daarvan spraken zij dan ook: zij getuigden. Je hebt de goedheid

van de Heere ervaren en je vertelt ervan tegen je kinderen. Dat is getuigen.

Onder de indruk van Gods handelen in het algemeen en in het bijzonder in eigen leven maakt onze tongen los. Dan gaan we van de Heere en Zijn dienst spreken. En ons leven gaat veranderen. Er komen levensuitgangen naar de Heere toe. Dat noemen we een godzalige wandel. En het behaagt de Heere anderen door onze godzalige wandel voor Zijn dienst in te winnen, zie Zondag 32.

Getuigen is niet: je collega aanvalen en hem de mantel uitvegen over zijn gedrag. Pas daar mee op. We zijn niet beter dan wie dan ook. Wie zich voelt aangevallen gaat zich verdedigen. Dan krijg je een gevecht en daarbij vallen dan gewonden. Getuigen is wel de waarheid spreken, door je gedrag een ander levensbeginsel dan je collega tonen, en als hij daar dan agressief op reageert, dan is dat wat anders. Daar kun je dan niets aan doen. Je kunt eigenlijk niets anders verwachten. Let er maar eens op wat de getuigen van Koning Jezus de eeuwen door hebben meegemaakt!

Maar vergeet ook niet dat er door het getuigenis van de apostelen ook velen tot geloof zijn gekomen. Dat komt door de kracht van de Heilige Geest Die het gesprokene wil toepassen in het hart. Verwacht het daarom niet van jezelf, je woordkeus, je overtuigingskracht, je ernst, je wijsheid, of wat je dan maar ook meent te hebben, maar van de Heere alleen! Want wees maar eerlijk: evangeliseren wij niet vaak om het onrustige stemmetje van ons geweten het zwijgen op te leggen terwijl liefde tot de Heere en liefde tot de naaste het eigenlijke motief moest zijn?

Vergeten wij bij de roeping om te getuigen ook niet om dicht bij huis te beginnen. Gij in uw klein hoekje en ik in 't mijn'. Spreken

we onze eigen kinderen wel aan? Spreken we in gezins- en familieverband over de dienst des Heeren? Als dat al niet gebeurt, dan zal het op de werkvloer zeker niet gebeuren.

Om van God en Zijn dienst te spreken is een roeping. Laten we niet denken dat we zwijgend over de aarde mogen gaan als we weet hebben van een eeuwige verderf. Als dat persoonlijk niet weegt, dan laat de ander ons ook koud. Ja, maar ik heb geen vrijmoedigheid, zo zegt iemand. Wat je niet hebt, kun je krijgen. Van de Heere. Want waartoe Hij mij ook roept, daartoe wil Hij ook bekwamen. Maar er zijn ook andere mogelijkheden om de naaste te wijzen op God en Zijn dienst. Schaf evangelisatiemateriaal aan en verspreidt dat. Leg eens een goed tijdschrift, een boek, of de bijbel zelf in de wachtkamer bij de dokter. En als je onkerkelijke buurman kanker heeft en je voelt je gedrongen iets te zeggen, ga er heen, met God, maar neem ook een vriend, een bekende mee. Dat kan wonder boven wonder vrijmoedigheid geven om te spreken. De zogenaamde Jehova-getuigen doen het ook. Misschien dat we er achter zijn gekomen hoe laks en oppervlakkig we in deze dingen zijn en hoe geneigd ons hart is om de Heere te verloochenen en te verzwijgen. Wat is het toch nodig dat we, net als Petrus, de liefde en de trouw voor albedervers leren kennen. Dan kan het niet anders of we moeten er van spreken. David had ook vrijmoedigheid nodig en daarom bad hij, en bidden wij het toch met hem mee: Heere, open Gij mijn lippen door Uw kracht, zo zal mijn mond Uw lof gestaag vermelden!

K. Hoefnagel

*We zijn niet
beter dan
wie dan ook.
Wie zich voelt
aangevallen
gaat zich
verdedigen.
Dan krijg je
een gevecht
en daarbij
vallen dan
gewonden.*

Ontmoetingsdag

Urk 24 september 2011

Het was een stralende dag waarop velen uit diverse plaatsen van ons land de reis naar Urk hadden ondernomen. Het onderwerp sprak aan. Dat bleek uit de gesprekken die gevoerd werden. Het samen komen met elkaar rondom een thema blijkt aan te slaan en in een behoefte te voorzien. Deze keer stond de prediking centraal. Vier aspecten van de prediking werden belicht vanuit verschillende invalshoeken.

Appellerende prediking

Ds. M.A. Kempeneers, die ds. Vlietstra verving, sprak hierover. Na het zingen van Psalm 95:1 en 4 en gebed werd gelezen Genesis 41:37-49. Uitgangspunt voor de toespraak was vers 43m 'en zij riepen voor zijn aangezicht: Knielt.' McCheyne zei van de prediking in zijn tijd dat het ontbrak aan bewogenheid en aan Christusprediking. Ds. Kempeneers benadrukte dat de prediking appellerend dient te zijn. Uiteraard vormt dit geen tegenstelling met de beschrijving van wat Gods kinderen beleven. De Dordtse Leerregels spreken duidelijk over het bevel van bekering en geloof. Dat houdt niet in dat er mogelijkheden in de mens zouden zijn, maar de Heilige Geest zal doen wat de prediking niet kan. Zoals de herauten van onderkoning Jozef het bevel gaven tot knielen zo dienen de herauten van Christus dit ook te doen. De herauten van Jozef spraken uit naam van de farao. Zo hebben de profeten in de Naam van God gesproken. Ook de apostelen hebben dit gedaan en de predikers hebben dat vandaag nog te doen. Wee de heraut die geen bevel geeft. Het bevel tot buigen in Egypte was geen vrijblijvende boodschap. Wie niet boog werd neergeslagen door de soldaten van de farao. Zo zullen zij die weigeren te buigen voor Christus voor Zijn voeten doodgeslagen worden. Het gerichtselement in de prediking mag niet

ontbreken. Ieder zal knielen: of door wedergeboorte of gedwongen. De farao bedoelde geen mensen te doden. Uit liefde voor zijn volk had hij Jozef aangesteld. De farao had het beste met zijn volk voor. Zo gaf God de Vader Zijn Zoon voor een verdorven wereld die in het boze ligt. Het dient te klinken in de prediking: Wendt u naar Mij toe, alle gij eindigen der aarde. Van nature wil niemand bekeerd worden. God zendt goedertierenlijk Zijn knechten. God de Vader heeft Christus gezonden. God heeft geen lust in de dood van de goddeloze en zondaar, maar daarin heeft Hij lust dat hij zich bekere van zijn weg en leve. Appellerende prediking wil in de klem brengen. Dat brengt aan de genadetroom. Jozef was de behouder des levens voor Egypte. De grote Zafnath Paâneah, Jezus, de Zaligmaker is de grote Behouder des levens. Zo gij Zijn stem dan heden hoort, gelooft Zijn heil- en troostrijk woord, verhardt u niet maar laat u leiden.

Bevindelijke prediking

Hierna kreeg ds. A.A. Egas het woord. Hij las Romeinen 5:1-11 en wees met name op het vierde vers waar staat: 'en de lijdzaamheid bevinding, en de bevinding hoop.' In de prediking dient naar voren te komen een arme zondaar en een rijke Christus en hoe die twee bijeenkomen. Wie het Woord van God zuiver predikt, predikt bevindelijk. Ds. I. Kieviet heeft gewezen op de onderscheiding voorwerpelijke en onderwerpelijke prediking. Ds. Egas had voor zijn toespraak geput uit het boekje van wijlen ds. L.H. van der Meiden getiteld 'Wat is bevinding.' Bevinding is wat Gods Geest werkt in de harten van de gelovigen. Er is geen bevinding zonder geloof. Bevindelijke prediking is een toetssteen voor de hoorders. Gewezen werd op de bevinding, de ervaring van Gods toorn en op de bevin-

ding, de ervaring van de genade. Israël ondervond Gods toorn in het oordeel van de ballingschap. Job mocht getuigen van genade: ik weet mijn Verlosser leeft. Het gaat in het Oude Testament over het 'weten' van Gods toorn en genade. In het Nieuwe testament treffen wij het woord 'kennen' aan. Te denken valt aan deze woorden: Dit is het eeuwige leven dat zij U kennen, de enige waarachtige God en Jezus Christus Dien Gij gezonden hebt. God is in Christus rechtvaardig en genadig. Bevinding is zichzelf als zondaar leren kennen en Christus leren kennen Die Zich openbaart in het hart. De Bruid uit het Hooglied mocht het zeggen: Mijn Liefste is blank en rood, Hij draagt de banier boven tienduizend. Bevinding is ervaren dat God getrouw is en blijft in de vervulling van Zijn beloften. De Woorden Gods blijven waar en vast. De Heere maakt het waar: Ik zal u niet begeven en Ik zal u niet verlaten. Prof. Kremer zei: bevindelijke prediking is prediking van ondervonden zaken. De rechte prediking brengt aan de voeten van Christus. In de schuren van de meerdere Jozef is verzadiging te vinden.

Overhandiging boek

Voor de middagpauze werd een boek overhandigd over het leven en werk van prof. L.H. van der Meiden samengesteld door prof. dr. A. Baars, G. Koffeman en ds. A. van de Weerd. Heel wat exemplaren werden er in de pauze verkocht. We hopen dit mooie, inhoudsvolle boek in een volgende aflevering van ons blad te recenseren.

Onderscheidenlijke prediking

Ds. P. Roos, die ds. Kieviet verving, las Marth. 25:31-46. Dit gedeelte spreekt van het onderscheid dat er zal zijn bij de wederkomst. Ook nu dienen de predikanten onderscheid te maken in de prediking.

De herauten van Jozef spraken uit naam van de farao. Zo hebben de profeten in de Naam van God gesproken.

Er zijn bekeerden en onbekeerden. De gelijkenis van de Zaaier toont ons vier soorten hoorders. De satan strooit onkruid in de akker. Het dient door te klinken in de prediking dat wij allen geopenbaard dienen te worden voor de rechterstoel van Christus. Er valt te denken aan de gelijkenis van de tien maagden. Er valt ook te denken aan de twee zonen: de één zei dat hij ging en ging niet, de ander zei dat hij niet ging en ging toch. Je kunt dus niet altijd op woorden afgaan. Er zijn meevallers en tegenvallers. Velen zijn geroepen, weinigen uitverkoren. Soms wordt gezegd: kom maar zoals je bent. Maar dan valt te denken aan de man zonder bruiloftskleed: hij kwam zoals hij was en werd uitgeworpen. Er zijn standen, stappen en legeringen in het genadeleven. Er is begin en voortgang. Er is een Bethel en een Pniël. Je kunt zeggen dat er vier standen zijn: het lijkenhuis, het tuchthuis onder de Wet, het rechthuis en het Vaderhuis. Er is roemen en wenen. Onderscheidelijke prediking dient gepaard

te gaan met de krachtige prediking van de Heere Jezus Christus.

Christusprediking

Ds. A. van Heteren sprak hierover nadat hij gelezen had Lukas 23:33-46. Soms wordt er een tegenstelling gemaakt tussen Christusprediking en christenprediking. Maar dat is een valse tegenstelling. Het dient bedacht te worden dat Christus gepredikt dient te worden in wat Hij gedaan heeft voor Zijn Kerk en in wat Hij doet in Zijn Kerk. Ook is het onjuist als er eenzijdig gesproken wordt over het Hoge priesterlijke werk van Christus zonder dat recht wordt gedaan aan Zijn ambt als Profeet en Koning. Er kan ook geen juiste Christusprediking zijn als men voorbijgaat aan de doodstaat van de mens. Christus maakt doden levend. Christus leert als Profeet wat de Wet van God van ons eist. Ursinus heeft in zijn Schatboek duidelijk verklaard dat de prediking van de Wet plaats dient te vinden opdat zondaren behoefte krijgen aan Christus. Er valt ook

te denken aan het beeld van naald en draad. De naald gaat voorop, de draad volgt. De prediking van de Wet gaat voorop, de prediking van het Evangelie volgt. Als Profeet maakt Christus bekend met de weg der verlossing. Als Hogepriester heeft Hij het offer van Zijn leven gebracht, zegent Hij en bidt voor Zijn kerk. Als Koning regeert Hij en Hij beschermt en bewaart Zijn Kerk. Christus verwierf de verlossing, doet delen in de verlossing en leidt als de Goede Herder naar de eeuwige zaligheid. Besloten werd met een citaat van Turretinus. "Als u klaagt over uw onwetendheid en niet weet hoe u zalig moet worden, vlucht dan tot het profetisch ambt van Christus. Als uw schuld u drukt en uw zonden u aanklagen, vlucht dan tot het priesterlijk ambt van Christus. Als u in de strijd tegen uw zondaarsbestaan steeds weer de nederlaag leidt, vlucht dan tot het koninklijk ambt van Christus

A. van Heteren

Persberichten

Jeugdappel +16

Het Landelijk Contact Jeugdwerk (LCJ) van de Christelijke Gereformeerde Kerken organiseert D.V. zaterdag 29 oktober het jaarlijkse Jeugdappel voor jongeren vanaf 16 jaar. We nodigen u bij dezen van harte uit om dit Jeugdappel bij te wonen!

Het thema van de dag is:

Wie is God?

Wie is God? Ds. R. Kok

Jouw God? Ds. J. van Amstel

's Middags en 's avonds is er een workshopronde waarbij deelnemers kunnen kiezen uit een aantal thema's. Adres: gebouw LEG, Kruisweg 55, 1436 CA, Aalsmeerderbrug (Let op: Dit is dezelfde locatie als eerdere jaren, maar een nieuw adres) Start middagprogramma: 15.30 uur. Start avondprogramma 19.00 uur. Van 17.30 uur tot 19.00 uur is er een gratis maaltijd. Voor meer informatie en inschrijven voor de workshops, zie www.lcj.nl/jeugdappel+16 Ook kunt u bellen naar Jeugdwerk-

kadiseur Marieke de Vries: 0346-751584/06-52583877.

LCJ Bijbelstudieconferenties

Van D.V. 11-14 november 2011 organiseert het LCJ i.s.m. de HHJO een Bijbelstudieconferentie voor jongeren vanaf 23 jaar. Van D.V. 25-28 november 2011 organiseert het LCJ een Bijbelstudieconferentie voor jongeren vanaf 16 jaar. De conferenties hebben twee verschillende thema's zodat jongeren zich in kunnen schrijven voor beide conferenties.

Thema +23:

Zwart of wit... geen grijs

1 Johannes, een brief vol tegenstellingen

Vrijdagavond, ds. A.C. Uitslag, Ooggetuige van Gods Getuige
Zaterdagmorgen, ds. W. van Vlas-tuin, Donker of licht
Zaterdagavond, ds. H.H. Klomp, Leugen of waarheid
Zondagmorgen, ds. A.A.F. van de Weg, Haat of liefde

Zondagavond, ds. A. Th. van Olst, Veroordeling of vrijmoedigheid
Inschrijven via: www.lcj.nl/bsc+23 of www.bhjo.nl/bsc+23

Thema +16:

Heilig leven

De Bergrede voor vandaag

Vrijdagavond, ds. D. Quant,

"Je bent zalig als..."

karakterschets van een christen

Zaterdagmorgen, ds. A. van der

Zwan, "Maar Ik zeg je..."

de wet in het leven van een christen

Zaterdagavond, ds. H.H. Klomp,

"En wanneer je bidt..."

gebed in het leven van een christen

Zondagmorgen, ds. H. Korving,

"Wees niet bezorgd..."

vertrouwen in het leven van een christen

Zondagavond, ds. L.W. van der

Meij, "Ga binnen door de nauwe

poort..." *dringende aansporing een christen te worden*

Inschrijven via:

www.lcj.nl/bsc+16. Op de conferenties is plaats voor maximaal honderd jongeren. De conferenties zullen gehouden worden in het

Koos Vorrinkhuis in Lage Vuursche. De kosten voor deelname bedragen € 80,- p.p.; studeren-den betalen € 70,-.

Bezinningsavond

Christelijke Gereformeerde be-zinningskring binnen de classis Leeuwarden. Op D.V.Vrijdag 7 oktober a.s.zal er weer een bezinningsavond gehouden worden. Ds.A.A.Egas hoopt te spreken over het onderwerp: "De Rechtvaardigmaking" Deze bijeenkomst wordt gehouden in de beneden zaal van de: Chr. Geref."Sionskerk" Hoofdweg 127 te Damwoude. Aanvang :19.45 uur. Er wordt gelegenheid gegeven voor het stellen van vragen. Allen van harte welkom!

Colofon

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkerk. Verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter en Ds. A. van Heteren, Ds. K. Hoefnagel en Ds. J.M.J. Kieviet

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Kopij voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" zenden naar: Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, tel. 0527-688978

ADMINISTRATIE:

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk. Telefoon: 0184-669116. Fax: 084-2220131. Email: pand@solcon.nl ING 70.43.50 t.n.v. Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk. Abonnementprijs € 13,50 per jaar. Abonnementprijs voor de Verenigde Staten en Canada 12 dollar per jaar. Advertenties € 0,36 (ex. BTW) per mm met een kolombreedte van 6 cm. Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646

Een paar dagen naar Texel?

Chalets en bungalows vanaf nu

v.a. € 189,-

Er is ook nog ruimte tijdens de herfstvakantie.

Bel 0222 318906
of kijk op "deverrassing.nl"

Liefde voor Israël

als primaire drijfveer

De stichting bevordert door haar werk de evangelieverkondiging onder de Joden

Voor meer informatie over ons werk, lezingen en donaties, ga naar onze website www.messiasbelijdendejoden.nl of neem contact op met ds. G. Bouw, tel. 0172 - 47 00 40, e-mail: g.bouw@solcon.nl

Een gift overmaken kan op 37 78 53 496.

Postbus 22 - 3860 AA Nijkerk

Thuis studeren in uw eigen tempo

Het zien op Jezus, De stad Gods, De Redelijke Godsdienst, de Institutie.

Overbekende titels, misschien hebt u ze thuis wel staan. Maar hebt u ze ooit helemaal gelezen? De cursussen van De Banier stimuleren u om zo'n standaardwerk door te nemen en de stof te verwerken. Gewoon thuis, in uw eigen tempo en begeleid door deskundige docenten. Via internet of schriftelijk.

Studeren via internet

Uw studie verloopt geheel via internet. U krijgt een wachtwoord om in te loggen en het hele studieproces vindt online plaats. U communiceert rechtstreeks met de docent, maar ook met uw medecursisten.

Met de cursus over De Stad Gods verdiept u uw persoonlijke kennis over dit levenswerk van Augustinus en leert u het belang van zijn boek in te zien voor de huidige maatschappij.

Bij de cursus over De Redelijke Godsdienst bestudeert u het boek aan de hand van vragen, waarbij Brakel van bladzijde tot bladzijde wordt gevolgd.

De Institutie van Calvijn bestudeert u aan de hand van vragen en opdrachten. U kunt de Institutie zowel in de vertaling van Sizoo als van De Niet (2009) gebruiken.

Schriftelijk studeren

Drie cursussen zijn ook schriftelijk te volgen. De cursus over Het zien op Jezus van Ambrosius wordt uitsluitend schriftelijk aangeboden. U stuurt de antwoorden per post of per e-mail naar de docent.

Cursusleiders gevraagd

voor de internetcursus over de Institutie van Calvijn. Enige theologische achtergrondkennis is gewenst. Het gaat om corrigeren en begeleiding van de cursisten. Na een dagdeel training kunt u zelfstandig aan de slag. Voor meer informatie en opgave: cursus@debanier.nl of bel 055 - 539 03 03.

code	auteur	Titel van het boek	schrift.	internet	cursusduur
Br	W. à Brakel	De Redelijke Godsdienst	€ 279,-	€ 259,-	3 jaar - max. 5 jaar
Cal	J. Calvijn	De Institutie	€ 229,-	€ 219,-	2 jaar - max. 3 jaar
Aug	A. Augustinus	De stad Gods	n.v.t.	€ 199,-	1 jaar - max. 2 jaar
Am	I. Ambrosius	Het zien op Jezus	€ 219,-	n.v.t.	max. 5 jaar

Vraag nu een gratis proefles aan! cursus@debanier.nl / tel. 055 - 539 03 03

Meer informatie en een opgaveformulier vindt u op www.debanier.nl/cursussen